

en nødvendighed for at kunne samarbejde, at man kan trække sekretariatsbetjening ind til gavn for den kobling af samarbejdet mellem den offentlige og den private forskning. Det er en forskning, som er ganske vigtig.

Så blev der fra hr. Kjeld Rahbæk Møllers side spurgt, om forskningsrådene har pligt til at rådgive. Ja, de statslige forskningsråd har selvfølgelig pligt til at rådgive på de områder, hvor de har faglig kompetence, og det har de pligt til både over for Danmarks Forskningsråd og over for de offentlige forskningsudvalg, og de offentlige forskningsudvalg pålægges til gengæld en forpligtelse til at rådgive Danmarks Forskningsråd, og også på de mere anvendelsesorienterede sider vil der være et nyttigt samspil mellem de offentlige forskningsudvalg og de statslige forskningsråd.

Der blev spurgt om lovens ikrafttrædelsestidspunkt, og jeg kan godt se, at fremsættelsen af lovforslaget er skubbet noget i forhold til de oprindelige planer i regeringen, og det gør selvfølgelig også, at ikrafttrædelsestidspunktet må overvejes i lyset af, hvornår udvalget afgiver sin betænkning og Folketinget er i stand til at fremlægge forslaget til en anden- og tredjebehandling her i salen.

Jeg synes, debatten her har båret præg af en vilje til at søge en hurtig politisk afklaring af lovforslaget, og jeg vil love al mulig hjælp fra min side til en hurtig afklaring af de spørgsmål, der er rejst, og en hurtig politisk behandling, forhåbentlig sådan at vi meget hurtigt kan have et sammenhængende rådgivningssystem klar, når vi nu skal i gang med forberedelsen af hele den nationale strategi for dansk forskning. Det synes jeg vi skylder ikke blot dem, der sidder i det nuværende system, men også selve sagen.

Den fg. formand (Helge Sander):

Den røde lampe gælder også for ministre.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Jeg er glad for ministerens tilsagn om, at vi ikke skal tage datoen den 1. januar for alvorligt. Så håber jeg til gengæld også – og det er vores sigte – at vi kan nå frem til en sådan udformning af lovforslaget, at SF kan være et af de partier, der stemmer ved at trykke på den grønne knap. Det kræver, at mange spørgsmål bliver besvaret, og at nogle ting bliver ændret. Det håber jeg så at vi kan blive enige om.

Der er et enkelt punkt, jeg godt vil tage fat på én gang til, og det er forskningsrådenes fonds-

funktion. Jeg er meget enig, når ministeren siger, at forskningsrådenes opgave i mindre grad skal være at udfylde huller i institutionernes budget, for disses basisbevillinger skulle helst være så store, at de kan klare det daglige selv; men jeg er nødt til at få præciseret to ting.

Den ene er, at der stadig væk bør være plads til enkeltstående bevillinger til forskere, der af en eller anden grund ikke er forankrede i en institution eller af anden grund ikke kan få bevillinger.

Den anden er selve fondsfunktionen, hvor vi har det problem, at vi er et lille land, og det vil sige, at de, der sidder i forskningsrådene, jo i vid udstrækning også vil være dem, der sidder i de store institutioner i hvert fald. Det gør, at dynamik og samspil vanskeliggøres, og det burde begrunde, at vi i Danmark havde strengere procedurer med hensyn til at bruge ekstern ekspertise i forbindelse med bevillinger, og at vi i højere grad anvendte begrundede afslag. Men i stedet har vi faktisk svagere procedurer i dette land, end det er tilfældet i andre og større lande.

Her vil jeg godt spørge ministeren, om det er sigtet, at man vil prøve at stramme de procedurer op, som forskningsrådene anvender. Der er nogle af dem, hvor de 15 mennesker i dag selv sidder og fordeler pengene uden overhovedet at rådføre sig med andre. Det synes jeg ikke er en tilfredsstillende måde at gøre det på. Der kan højst være én af dem, der reelt er sagkyndig på det område, det drejer sig om.

Forskningsministeren (Frank Jensen):

Jeg skal sige til hr. Kjeld Rahbæk Møller, at der jo nærmer sig en meget stor enighed her. Jeg er fuldstændig enig i, at der med den ændring af fondsfunktionen i forskningsrådene, som der lægges op til fra regeringens og min side, selvfølgelig skal være en dryphane i et sådant system – det skal der være i ethvert stort system – en dryphane for det unikke, for dem, der vil gå egne veje, for dem, der ikke rigtig passer ind i systemet, for de lidt skæve. Det er jeg helt enig i, og den rolle ser jeg også gerne tiltænkt rådene – på trods af en vis ændring af fondsfunktionen i kraft af en ændring af bevillingsstørrelserne på basisbevillingssiden. Jeg er glad for at kvittere for hr. Kjeld Rahbæk Møllers tilslutning til dét.

Om det andet, som hr. Kjeld Rahbæk Møller tog fat i, nemlig den måde, hvorpå rådene arbejder, og inddragelse af det, vi kalder peer reviewing, altså ekstern ekspertise, til vurdering af ansøgninger, og også anvendelse af begrun-